

Vypravěno

dne 2.6.15

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0597r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne:

podpis:

MVCRP00WLRAF

V Praze dne 2. května 2015

Č. j.: MV-37333-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal e, nar. z Boghni - Alžírsko, státní občan Alžírka, trvale bytem (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 9. 1. 2014 (sic, správně 2015), č.j.: VS-1487/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 12 o udělení státního občanství České republiky. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 9. 1. 2014 byla jeho žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta. V životopise k žádosti žadatel uvedl, že po příjezdu do České republiky v březnu roku 2006 požádal o mezinárodní ochranu, jeho žádost o azyl ale byla zamítnuta. V prosinci roku 2006 uzavřel manželství se státní občankou České republiky, narozenou na Slovensku. Bezdětné manželství skončilo v roce 2010 rozvodem. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolen od 24. 4. 2007.

Žadatel od září roku 2013 podniká prostřednictvím obchodní společnosti Di Napoli s.r.o., kde působí jako jednatel a jeden ze dvou společníků, a kde je rovněž zaměstnán v oboru hostinské činnosti. Před podnikáním žadatel dle svého sdělení pracoval v několika hotelích v Praze, od dubna roku 2007 do konce roku 2008 pracoval v reklamní agentuře Agency Artistic International s.r.o. V současné době

žadatel žije delší dobu ve společné domácnosti s českou státní občankou, která písemně tuto skutečnost potvrdila včetně jejího finančního vkladu na společné výdaje. Dle žadatele plánují v budoucnu založení rodiny.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 8. 7. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo do 7. 8. 2014, vyzvalo ho ve stanovené lhůtě k doplnění žádosti za účelem úplného a přesného zjištění skutečného stavu a prokázání splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Zároveň byl žadatel v předmětném usnesení upozorněn, že z doloženého vyúčtování pojistného, jakož i z informace o pojištění Všeobecné zdravotní pojišťovny, (dále jen „VZP“), vyplývá, že jako osoba bez zdanitelných příjmů v postavení samoplátce řádně a včas neplnil své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, když zálohy na veřejné zdravotní pojištění hradil opožděně a v důsledku toho mu bylo vyměřováno penále. Z tohoto důvodu Ministerstvo vnitra v zaslaném usnesení konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. na úseku veřejného zdravotního pojištění a byla mu dána možnost požádat o prominutí nesplnění této podmínky, a to s náležitým odůvodněním, neboť prominutí nesplnění této podmínky spojuje zákon č. 40/1993 Sb. výhradně s důvody hodnými zvláštního zřetele.

Dále Ministerstvo vnitra žadatele tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. a rovněž ho podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyrozumělo o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k pokladům pro rozhodnutí.

Žadatel se k nesplnění shora uvedené zákonné podmínky vyjádřil v průvodním dopise k zaslaným dokladům a prohlášením, doručeným Ministerstvu vnitra dne 6. 8. 2014, kde uvedl, že jako cizinec si s ohledem na neznalost právních předpisů nebyl vědom povinnosti platit zdravotní pojištění. Jakmile se o povinnosti dozvěděl, uhradil do té doby vzniklý dluh. Dle svého vyjádření se žadatel dále domníval, že se pojistné má platit jednorázově jednou ročně. Teprve po zjištění, že zálohy se hradí měsíčně, tak činí.

III.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť má ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky více než pět let a převážně se zde zdržuje. Výpisem z Rejstříku trestů doložil, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka. Splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb.

spočívající v předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku žadatelé s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazují.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. V odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra je uvedeno, že z dodatečně doloženého vyúčtování na veřejné zdravotní pojištění za období od 24. 4. 2007 do 23. 7. 2014 od VZP vyplynulo, že žadatel si své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnil řádně, když mu byly opakovaně a po téměř celou dobu jeho pojistného vztahu, kdy byl veden jako samoplátce v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, vykazovány nedoplatky na pojistném a penále. Ke dni 8. 10. 2008 dlužná částka dosáhla výše 18 360 Kč. Tento dluh žadatel jednorázově uhradil dne 31. 10. 2008. Následně však veřejné zdravotní pojištění přestal opět uhrazovat a ke dni 10. 1. 2011 dosáhl jeho dluh na veřejném zdravotním pojištění opět značně vysoké částky, kdy činil 29 160 Kč. I poté, kdy žadatel hradil veřejné zdravotní pojištění pravidelně, nevyvaroval se toho, aby platby nehradil opožděně.

Při posouzení žádosti přihlédlo Ministerstvo vnitra především k tomu, že argumenty uvedené žadatelem nenapĺňují důvod pro prominutí splnění podmínky z důvodu hodných zvláštního zřetele. Bylo výhradně věci žadatele si zjistit, jaké povinnosti má v postavení cizince s trvalým pobytem na území České republiky plnit. Jeho neznalost právních předpisů a nevědomost o plnění povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění proto neuznalo Ministerstvo vnitra jako důvod hodný zvláštního zřetele a splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. žadateli v intencích ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. neprominulo. Ministerstvo vnitra rovněž přihlédlo i k tomu, že žadatelovu pracovní integraci nelze dosud považovat za dovršenou. Vzhledem k tomu, že uvedená podmínka nebyla žadateli prominuta, nebylo jeho žádosti vyhověno a státní občanství České republiky mu nebylo uděleno. Na okraj Ministerstvo vnitra v zamítavém rozhodnutí poznamenalo, že žadatel po rozvodu bezdětného manželství v roce 2010 nemá v současnosti konkrétní vazby na české státní občany. Na základě doložených potvrzení o zdanitelných příjmech žadatele za rok 2013 a z výše jeho finančních nákladů jen na bydlení vzniká i určitá pochybnost, z jakých finančních prostředků si žadatel hradí a v minulosti hradil své ostatní životní náklady.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad. Rozhodnutí převzal dne 16. 1. 2015 a Ministerstvu vnitra byl rozklad doručen dne 29. 1. 2015. Žadatel v rozkladu uvedl, že Ministerstvo vnitra vykládá zmíněné ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. příliš explicitně. Ministerstvo vnitra dle žadatele nerespektuje ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které je při aplikaci ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. třeba přihlížet ke

kritériu proporcionality. Žadatel v této souvislosti zmiňuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007-15, podle něhož porušení povinnosti uhradit včas pojistné na veřejné zdravotní pojištění může být považováno pouze za formální opomenutí, které samo o sobě nezakládá nesplnění uvedené zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky.

K tomu žadatel uvedl, že zálohy na veřejné zdravotní pojištění uhradil, a to včetně vyměřeného penále. Uvedl, že dluh mu vznikl v době, kdy byl v České republice poměrně krátce a plně se neorientoval ve zdejším systému, český jazyk ovládal v té době velmi omezeně. Jakmile se o dlužných platbách dozvěděl, uhradil je. Od února roku 2011 platí pojistné pravidelně, což žadatel nově doložil i potvrzením VZP o jeho bezdlužnosti, které zaslal jako přílohu k podanému rozkladu.

Dále se žadatel vyjádřil ke své pracovní integraci, která dle Ministerstva vnitra ještě není zcela završená, což Ministerstvo vnitra vyvodilo z informací o pojištěnci, ze kterých vyplývá, že žadatel byl v České republice za celou jeho působení zde zaměstnán pouze v období od 15. 9. 2012 do 27. 5. 2013, a dále od 14. 6. 2013 do 20. 9. 2013 s tím, že podnikat začal prostřednictvím obchodní společnosti s.r.o. od 13. 11. 2013, kdy je v této obchodní společnosti i zaměstnán. K tomu žadatel zdůraznil, že byl zaměstnán již dříve, jak uvedl v podaném životopise. K rozkladu doložil kopie dohod o provedení práce v reklamní agentuře Agency i a u u některých zaměstnavatelů se mu však nepodařilo příslušné doklady doložit.

K absenci vazeb na státní občany České republiky žadatel uvedl, že již v životopise k žádosti sdělil, že má dlouhodobý vztah se státní občankou České republiky, se kterou žije ve společné domácnosti a s níž společně hradí náklady společné domácnosti. Z toho důvodu je lichá i určitá pochybnost Ministerstva vnitra o úhradě jeho životních nákladů, neboť o společné náklady se dělí se svou partnerkou, které tuto skutečnost potvrdila k rozkladu přiloženým prohlášením.

Vzhledem k uvedenému žadatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že státní občanství České republiky se žadateli uděluje.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra k podanému rozkladu uvádí, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Možnost prominutí splnění této podmínky nebyla u žadatele

využita, neboť se u něj nejednalo o ojedinělé pochybení. Ministr vnitra konstatuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra a z dokladů VZP, které žadatel v průběhu správního řízení o žádosti doložil, vyplývá, že žadatel byl dlouhodobě a to v období od 1. 5. 2007 do 31. 8. 2012 a dále pak v říjnu 2013 registrován jako pojištěnec vedený v kategorii osob bez zdanitelných příjmů. V důsledku toho měl žadatel povinnost řádně a včas platit veřejné zdravotní pojištění. Tuto svou povinnost si však žadatel dlouhodobě neplnil, když mu po téměř celou dobu (od roku 2007 do roku 2012), vznikaly nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Nejvyšší nedoplatek, který žadatel vykázal v lednu 2011, činil částku 29 160 Kč. Jednalo se tedy o značný nedoplatek, který vznikl tím, že si žadatel dlouhodobě veřejné zdravotní pojištění téměř vůbec nehradil. Není tedy pochyb o tom, že se jednalo o závažné porušení povinnosti na úseku plateb veřejného zdravotního pojištění. Ministr vnitra proto odmítá námitku žadatele, že Ministerstvo vnitra nerespektovalo ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a nepřihlédlo k závažnosti porušení právního předpisu upravujícího veřejné zdravotní pojištění. Argument žadatele, že o své povinnosti nevěděl, přitom nelze podle přesvědčení ministra vnitra uznat jako důvod hodný zvláštního zřetele, neboť je třeba plně respektovat zásadu, že neznalost zákona neomlouvá. Bylo tedy jen samotnou věcí žadatele, aby se dostatečně orientoval ve svých povinnostech, obzvláště z titulu žadatele o udělení státního občanství České republiky.

Ministr vnitra rovněž souhlasí se stanoviskem Ministerstva vnitra, že žadatelovu pracovní integraci nelze dosud považovat za zcela završenou. I přes vyjádření žadatele v rozkladu, že byl již zaměstnán před 15. 9. 2012, z dokladů přiložených k rozkladu je zřejmé, že se jednalo jen o neplnhodnotné pracovní poměry, které byly vykonávány pouze na dohodu o provedení práce a byly limitovány rozsahem práce do 150 hodin ročně. Dle doložených dohod o provedení práce měl žadatel u reklamní agentury Agency A s.r.o. sjednánu hodinovou odměnu ve výši jen 50 Kč hrubého. Příjmy žadatele byly tedy v období let 2007 a 2008, kdy pracoval pro reklamní agenturu, velmi omezené. Ke svému údajnému zaměstnání v restauraci u Kočků, kde měl být zaměstnán dle svého vyjádření v období od ledna 2009 do června 2010, nebyl žadatel schopen doložit ani k samotnému rozkladu vůbec žádný doklad, a to ani písemnou dohodu o provedení práce, což zdůvodnil tím, že mu jednatel společnosti odmítl vydat potvrzení o jeho zaměstnání. Ohledně zaměstnání u z doložené informace o pojištění zřejmé, že zde žadatel pracoval na plnohodnotný pracovní poměr pouze v již uváděném období od 15. 9. 2012 do 27. 5. 2013. Od ledna do září roku 2012 zde žadatel pracoval jen na dohodu o provedení práce s hrubou mzdou ve výši 5 000 Kč měsíčně.

Prohlášení jeho partnerky, která se dělí se žadatelem o náklady společné domácnosti, nicméně alespoň částečně zmírnilo pochybnosti o úhradě žadatelových finančních nákladů na bydlení a na ostatní životní potřeby.

VI.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra dospěl k závěru, že Ministerstvo vnitra v odůvodnění svého zamítavého rozhodnutí řádně uvedlo veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byla uvedena zjištění opřena. Vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Žadateli se nepodařilo přesvědčit ani ministra vnitra o tom, že bude své povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy v budoucnu plnit řádně, a měl by mu tedy být poskytnut časový prostor k tomu, aby mohl být takový závěr učiněn.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatele nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. a neprominutí jejího nesplnění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

